

دَ عبرانيانو په نُوم خط

خُدائے دَ خپل زوئے په وسيله خبرے کرے دی

۱) په تيره زمانه کښے خُدائے زُمونږ دَ پلارانو نيکُونو سره پير ځله په مُختلفو طريقو سره دَ نبیانو په معرفت خبرے وکړلے. (۲) خو په دے آخره زمانه کښے ئے مُونږ سره دَ خپل زوی په معرفت کلام وکړو چه هغه ئے دَ ټولو څيزونو وارث وگرزولو اَو دَ هغه په وسيله ئے هم ټول کائنات پيدا کړل. (۳) چه هغه دَ خُدائے دَ جلال مظهر اَو دَ هغه دَ ذات عکس دے اَو ټول څيزونه دَ خپل قُدرت په کلام سمبالوی. هغه گُناهونه پاک کړل اَو په آسمان کښے دَ قادرِ مُطلق خُدائے په ښی لاس کښيناستو.

زوئے دَ فرښتو نه غوره دے

(۴) نو داسے ئے زوئے له فرښتو نه دومره غوره شو څومره چه هغه په ميراث کښے دَ هغوئ نه لوئے نُوم مُوندلے وو. (۵) هيڅ کله هم خُدائے کومے فرښتے ته دا نه دی وئيلي چه :

”تَه زما زوئے يئے، ما نن اظهار کړے.“

اَو بيا دا چه :

”زَه به دَ هغه پلار يم اَو هغه به زما زوئے وی.“

(۶) اَو بيا چه خُدائے خپل اول پيدا شوے، يعنې عيسی، دنيا ته راوولی نو وائی چه :

”دَ خُدائے ټولے فرښتے دَ هغه ته سجده وکړی.“

٧ اؤ د فرېستو په باب كېښې وائې چه :

”هغه د خپلو فرېستو نه بادونه جوړ وي

اؤ د خپلو خادمانو نه د اور شغلې جوړوي.“

٨ خو د خپل زوى په حقله وائې چه :

”ائې خدايه! ستا تخت به تل تر تله وي

اؤ ستا د بادشاهي امسا د صداقت امسا ده.

٩ تا د صداقت سره مينه اؤ د بدكارۍ نه نفرت وكړو،

په دې وجه خدائې، يعنې ستاسو خدائې،

ته په تيلو مسح كړلې

اؤ د خپلو ملگرو په نسبت ئې زيات خوشحاله كړلې.“

١٠ اؤ بيا دا چه :

”ائې مالكه! تا د مزكې بنياد له ازل نه كيښودو

اؤ آسمان ستا د لاس كاريگري ده.

١١ هغه به فنا شي خو ته به باقى پاتې يئې،

اؤ هغه به ټول د جامو په شان زاپړه شي.

١٢ ته به هغه د چوغې په شان راونغاړې

اَو دَ جامو په شان به بدل کړې شی.

خو ته هم هغه ئې اَو ستا کالونه به ختم نه شی.

﴿۱۳﴾ خو خدائې په فرستو کېنې د چا په باب کېنې کله وئیلی ؤو چه :

”ته زما بنی لاس ته کېښنه تر څو چه زه ستا دښمنان

د پښو د لاندې د نکاچه نه کړم.“

﴿۱۴﴾ فرښتې څه دی؟ هغوی ټول خدمت گزار روحونه دی کوم چه د هغه خلقو د

خدمت د پاره رالېږلی شوی دی څوک چه د خلاصون وارثان دی.

لوتې خلاصون

۲ ﴿۱﴾ د دې د پاره کومې خبرې چه مونږ اوريدلی دی په هغوی نور هم په

زړه فکر کول په کار دی، د دې د پاره چه د هغې نه په ښوئیدو لرې لاړ نه شو.

﴿۲﴾ ځکه چه کوم کلام چه د فرښتو په معرفت وئیلې شوې وو کله چه هغه قائم

پاتې شو اَو د هرې خطا اَو نافرمانۍ ټیک ټیک سزا ورکړې شوه، ﴿۳﴾ نو بیا د

دومره لوتې خلاصون نه په غافل پاتې کیدو مونږ څنگه بچ کیدې شو؟ کوم

خلاصون چه وړومبې د مالک په وینا وشو اَو اوريدونکو مونږ ته ثابت کړو.

﴿۴﴾ اَو ورسره خدائې هم په نڅښو اَو په عجيبه کارونو اَو قسما قسم معجزو

گواهی ورکوله اَو د خپلې مرضی په مطابق ئې د رُوح القدس د نعمتونو په

تقسیم کولو ورسره شاهدی وکړه.

د خلاصون بانی

﴿۵﴾ خدائې هغه راتلونکې جهان د کوم چه مونږ ذکر کوو، د فرښتو تابع نه

کړو. (۶) بلکه یو ځائے ئے داسے وئیلے دی چه :

”انسان څه څیز دے چه ته د هغه خیال کوے؟

د هغه اولاد څه څیز دے چه ته په هغه نظر ساتے؟

(۷) تا هم هغه د لږ وخت د پاره د فرستو نه څه لږ کم کړو،

تا په هغه د جلال او عزت تاج کیښودو

(۸) او تا ټول څیزونه د هغه تابع او د پښو لاندے کړی دی.“

نو بیا چه په کوم شان هغه ټول څیزونه د هغه تابع کړل نو هغه هیڅ څیز داسے پرے نه ښودو چه هغه ئے د هغه تابع کړے نه وی، خو مونږ تر اوسه ټول څیزونه د هغه تابع نه وینو. (۹) البته عیسی گورو کوم چه له فرستو څه لږ کم کړے شو، چه د مرگ د تکلیف د زغملو په سبب ورته د جلال او عزت تاج په سر کړے شو چه د خدائے په فضل سره مسیح د هر یو سړی د پاره مړ شی. (۱۰) ځکه چه ټول څیزونه د خدائے د پاره دی او چه د خدائے په وسیله ټول څیزونه دی نو هغه له هم دا مناسب وو چه هر کله چه پیر زامن په جلال کښے داخل کړی نو د هغو د خلاصون بانی، یعنې عیسی، د تکلیفونو په وسیله کامل کړی.

(۱۱) ځکه چه پاکوونکے او پاکیدونکے ټول د یو اصل نه دی، ځکه خو عیسی هغو ته په ورور وئیلو نه شرمیږی. (۱۲) د دے د پاره هغه فرمائی چه :

”زه به ستا نوم خپلو وروڼو ته بیان کړم،

په جماعت کښے به ستا حمد ثنا ووايم.“

١٣) اؤ بيا دا چه :

”زۀ به په هغه باور ساتم.“

اؤ بيا دا چه :

”گوره! زۀ د هغه بچو سره چه خدائے ما ته راکړل

موجود یم.“

١٤) بيا لکه چه د هغه بچی انسانان دی، دغه شان عیسی هم انسان شو د دے د پاره چه د مرگ په وسیله هغه څوک چه په مرگ ئے قدرت حاصل وو، یعنی ابلیس، تباہ کړی، ١٥) اؤ څوک چه ټول عمر د مرگ د ویرے په غلامی کښے گرفتار وو، هغوی خلاص کړی. ١٦) ځکه چه په حقیقت کښے هغه د فرشتو نه، بلکه د ابراهیم د نسل مدد کوی. ١٧) هم دغه وجه ده چه عیسی ته په هر لحاظ د خپلو وروڼو په شان جوړیدل په کار وو چه هغه د خدائے په خدمت کولو کښے داسے لوائے کاهن شی چه زړه سواندے اؤ وفادار وی، اؤ د خلقو د گناهونو کفار ورکړی. ١٨) ځکه چه هغه په خپله آزمائیلے شو نو هغه د هغوی مدد کولے شی څوک چه آزمائیلے کړی.

عیسی له موسی نه لوائے دے

٣ ١) نو آئے پاکو وروڼو! تاسو چه په آسمانی بلنه کښے شریک یئ، په هغه رسول اؤ مشر کاهن عیسی غور وکړئ د چا چه مونږ اقرار کوو. ٢) خدائے هغه مقرر کړو اؤ هغه د خدائے وفادار پاتے شو لکه څنگه چه موسی د خدائے په ټول کور کښے وفادار وو. ٣) ځکه چه هغه د موسی نه دومره زیات د عزت خاوند وگڼلے شو څومره چه د کور جوړوونکے له کور نه زیات عزتمن وی. ٤) ځکه چه د هر یو کور څوک نه څوک جوړوونکے وی، خو چا چه ټول

ځيڙونه جوړ کړل هغه ځدائے دے. (۵) مُوسىٰ خو د ځدائے په ټول کور کښے
 د خادم په شان ديانتدار وو د پاره د دے چه د راتلونکو خبرو په باب کښے
 گواهی ورکړی. (۶) خو مسيح د زوی په حيثيت د ځدائے د کور مُختار دے، اُو
 د ځدائے کور موندو يو خو په دے شرط چه د خپلے زړه وړتيا اُو اُميد فخر تر
 آخره ټينگ قائم وساتو.

د ځدائے د خلقو د پاره آرام

(۷) نو بيا لکه چه څنگه رُوح القدس فرمائی:

”که تاسو نن د هغه آواز واورئ،

(۸) نو خپل زړونه مه سختوئ

څنگه چه د غصے راوستو په وخت مو

د آزمیښت په ورځ په بيابان کښے کړی وُو،

(۹) چرته چه ستاسو پلارونو نيکونو

زما جاج اُو آزمیښت وکړو

اُو څلویښت کاله پورے ئے زما کارونه وليدل.

(۱۰) ځکه زه د هغے پيرئ نه خفه شوم

اُو ما ووئيل چه د دوی زړونه هميشه گُمراه کيږی

اُو هغوی زما لارے ونه پيژندلے.

۱۱) ځکه ما په خپل غضب کښې قسم وخورلو

چه دوی به زما په آرام کښې داخلیدې نه شی.

۱۲) نو وروڼو! خبردار شی، په تاسو کښې د چا داسې بد او بې ایمانه زړه نه وی چه د ژوندی خدای نه وگرزی. ۱۳) بلکه تر کومه پورې چه د نن ورځ وئیلې کړی، هره ورځ په خپلو کښې نصیحت کوئ چه په تاسو کښې څوک د گناه په تیندک خورلو کښې سخت زړې نه شی. ۱۴) ځکه چه مونږ په مسیح کښې شریک شوی یو خو هله چه په خپل اولنی باور تر آخره ټینگ قائم پاتې شو. ۱۵) لکه چه صحیفې وائی چه :

”که تاسو نن د هغه آواز واوړئ،

نو خپل زړونه هغسې مه سختوئ

لکه چه مو د غصې راوستو په وخت کړی وو.“

۱۶) نو کومو خلقو د غېر په اوږیدو غصه ور وسته؟ آیا هغه ټول نه وو څوک چه د موسی په وسیله د مصر نه وتلی وو څه؟ ۱۷) او هغه د کومو خلقو نه تر څلویښتو کالو پورې خفه وو؟ آیا د هغوی نه نه، چا چه گناه وکړه او د هغوی مړی په بیابان کښې پراته وو؟ ۱۸) او د چا په باب کښې هغه قسم وخورلو چه ”هغوی به زما په آرام کښې داخلیدې نه شی؟“ هغه چا چه نافرمانی وکړه. ۱۹) غرض دا چه مونږ وینو چه هغوی ځکه داخلیدې نه شول چه ایمان ئې راوړې نه وو.

۴ ۱) نو بیا چه د خدای په آرام کښې د داخلیدو لوظ باقی دے نو مونږ ته ویریدل په کار دی، هسې نه چه په تاسو کښې څوک پاتې شوې معلوم شی.

② لکه چه مُونږ ته زیرې واؤرولې شو هم هغوی ته د خوشحالی خبر واؤرولې شو، خو آؤریدلی کلام هغوی ته ځکه فائده ورنه کړه چه آؤریدونکو په ایمان سره په خپلو زړونو کښې قبول نه کړو. ③ آؤ مُونږ چه ایمان راؤړو په هغه آرام کښې داخلېږو لکه څنگه چه خدائې ووئیل چه :

”ما په خپل غضب کښې قسم وخوړلو چه هغوی به زما په آرام کښې داخل نه شی.“

④ اگر که د خدائې کار د هغه وخت نه ختم شوې وو د کله نه چه هغه دنیا پیدا کړې وه. لکه چه هغه د اوومه ورځې په باب کښې په یوه موقع داسې ووئیل چه : ”خدائې خپل ټول کارونه پوره کړل آؤ په اوومه ورځ ئې آرام وکړو.“ ⑤ آؤ یو ځل بیا په دې ځائې کښې لیک دی چه : ”هغوی به زما په آرام کښې داخلیدې نه شی.“ ⑥ چا چه په شروع کښې دا زیرې واؤریدو نو هغوی په هغه آرام کښې داخل نه شول ځکه چه هغوی نافرمانی وکړله، خو بعضې خلق داسې دی چه په دې کښې به داخلیدې شی. ⑦ نو بیا خدائې یوه خاص ورځ مقرره کړه آؤ له دومره مودې نه پس ئې د داؤد په کتاب کښې ورته ”د نن ورځ“ ووئیل، لکه چه وړومبې وئیلې شوی دی چه :

”که تاسو نن د هغه آواز واؤرئ نو خپل زړونه سختوی مه.“

⑧ آؤ که یشوع هغوی په آرام کښې داخل کړی وې نو خدائې به د هغې نه پس د بلې ورځې ذکر نه کاوو. ⑨ نو بیا د خدائې د خلقو د پاره آرام لکه د سبت ورځ باقی ده. ⑩ ځکه څوک چه د خدائې په آرام کښې داخل شی، هغه هم د خدائې په شان د خپلو کارونو نه آرام وکړی. ⑪ نو راځئ چه مُونږ په هغه آرام کښې د داخلیدو داسې کوشش وکړو چه د هغوی په شان په نافرمانی کولو هیڅوک پرې نه وزی.

١٢ ځکه چه د خدائے کلام ژوندی او اثرناک او د هرې یوې دوه مخې
 توری نه زیات تیره دی، چه د انسان د ځان او روح نه تیریری او اندام اندام او
 مغز مغز جدا کوی او د زړه په خیالونو او ارادو تحقیق کوی. ١٣ او د خدائے
 نه د خلقو هیڅ څیز پټ نه دی بلکه د چا سره چه زمونږ حساب دی، د هغه په
 نظر کبښی ټول څیزونه څرگند او بې پردې دی.

عیسیٰ لوتی مشر کاهن دی

١٤ نو بیا چه مونږ داسې لوتی مشر کاهن لرو، یعنې عیسیٰ د خدائے زوتی
 چه د خدائے حضور ته لارو، نو رایی چه مونږ د خپل ایمان په اقرار ټینگ پاتې
 شو. ١٥ ځکه چه زمونږ داسې مشر کاهن نه دی چه زمونږ په کمزورتیاو
 کبښی همدرد کیدی نه شی بلکه هغه په ټولو خبرو کبښی زمونږ په شان
 و آزمئیلې شو خو بیا هم بې گناه پاتې شو. ١٦ نو رایی چه مونږ د خدائے د
 فضل د تخت په وړاندې په زړه وړتیا یون کوو چه په مونږ رحم وشي او هغه
 فضل حاصل کړو کوم چه د حاجت په وخت زمونږ مدد وکړی.

٥ ١ هر مشر کاهن د خلقو نه چوپ کړې شی او د خلقو د پاره د هغه خبرو
 د پاره مقرولې شی کومې چه د خدائے سره تعلق لري چه د گناهونو د پاره
 نذرانې او قربانی پیش کړی. ٢ او هغه د ناپوهه او گمراهانو سره په نرمۍ سره
 د پیش کیدو جوگه وی ځکه چه هغه په خپله هم په کمزورتیاو کبښی گیر دی.
 ٣ په دې وجه لکه څنگه چه هغه د خلقو د پاره د گناهونو قربانی ورکوی هم
 هغه شان د خپل ځان د پاره ورکړی. ٤ او هیڅوک په خپله دا عزت نه شی
 موندلې تر څو چه د هارون په شان د خدائے له طرفه ونه بللې شی.

٥ دغه شان مسیح هم د مشر کاهن عزت پخپله ونه موندلو بلکه هغه چا ورکړو
 چا چه ورته ویلی وو چه :

”ته زما زوئے ئے، ما نن اظهار کړې.“

⑥ لکه چه هغه په بل خائے کښې وائی چه :

”ته د ملک صدق په شان تل تر تله کاهن یئې.“

⑦ خه وخت چه عیسی په مزکه ژوند تیروولو نو هغه په زوره زوره چغې کړې
أو اوبښکې ئې بهیدلې، خدائے ته ئې دُعا گانې او زارې وکړې چا چه هغه له
مرگ نه بچ کولې شو، او خدائے ترسئ او د خان وقف کولو په وجه خدائے د
هغه واوړیدو. ⑧ او سره د زوئې والی هغه تکلیفونه د زغملو سره فرمانبرداری
زده کړله. ⑨ او چه کامل کړې شو نو د خپلو ټولو فرمانبردارانو د پاره د تل
خلاصون باعث وگرزیدو. ⑩ او هغه ته د خدائے له طرفه د ملک صدق په
شان د مشر کاهن لقب ورکړې شو.

د مرتد کیدو په باره کښې نصیحت

⑪ د دے په باب کښې مونږ ته ډیرې خبرې کول دی چه په هغوی پوهیدل
گران دی ځکه چه تاسو په اوجت اوړیدو عادت شوی نه یئ. ⑫ د وخت په
مطابق خو تاسو له اُستاز کیدل په کار وو خو اوس د دے خبرې حاجت دے
چه څوک د خدائے د کلام ابتدائی اصول تاسو ته بیا وښائی، او د سخت
خوراک په خائے تاسو ته د پیو څښلو حاجت پېښ شو. ⑬ څوک چه پئ
وڅښی، هغه ماشوم دے او ماشوم په ښه او په بد نه پوهیږی. ⑭ او سخت
خوراک د پاڅه عمر خلقو د پاره وی چه په تجربې سره د دے جوگه شوی دی
چه په ښه او په بد پوهه شی.

⑥ نو راځئ چه د مسیح د تعلیم ابتدائی خبرې پریږدو او د کمال په لور
قدم وړاندې کړو. او د بے فائدې کارونو نه په توبه کولو، او په خدائے د ایمان

راوړلو (۲) اَو د بېتسمو اَو لاس کيښودلو اَو له مېرو نه د بيا ژوندی کيدلو اَو د تل عدالت د تعليم بنياد سر دوباره نه ېږدو. (۳) اَو که خدائې غواړي نو مونږ به هم دغه کړو.

(۴) ځکه چې د کومو خلقو زړونه يو ځل روښانه شول اَو هغوی د آسماني بخښنې خوند وڅښلو اَو په رُوح القدس کښې شريک شول (۵) اَو د خدائې د غوره کلام اَو د راتلونکي جهان د قوتونو مزه ئې واخسته، (۶) که چرې هغوی مُرتد شي نو هغوی د توبې د پاره بيا نوې کول ناممکنه ده، ځکه چې هغوی د خدائې زوئې له خپله طرفه په دويم ځل په سولې کوي اَو ښکاره ئې شرموي.

(۷) ځکه چې کومه مزکه د هغه باران اوبه وڅښي کوم چې په هغې بيا بيا کيږي اَو د دهقان د پاره فائده من فصل پيدا کوي د چا له طرفه چې د هغې کرونده هم کيږي، هغه مزکه د خدائې له طرفه برکت مومي. (۸) اَو که هغه مزکه ازغی اَو چارې زرغونوي نو بې فائده ده اَو لعنت ته نږدې ده اَو انجام ئې سوزول دي.

(۹) زما ملگرو! اگر که مونږ دا خبرې کړو بيا هم ستاسو په باب کښې د دې نه غوره اَو د خلاصون ورکونکو خبرو يقين لرو. (۱۰) ځکه چې خدائې بې انصافه نه دې چې هغه ستاسو کار اَو هغه مينه هيره کړي چې د هغه د نوم د خاطرې مو داسې ظاهره کړه چې د پاکانو خدمت مو وکړو اَو کوئ ئې هم. (۱۱) اَو مونږ د دې خبرې آرزومند يو چې په تاسو کښې ې هر څوک په پوره اُميد سره تر آخره هم دغه شان کوشش ظاهروي، (۱۲) د دې د پاره چې سست نه شي بلکه د هغوی په شان شي څوک چې د ايمان اَو زغم په وجه د لوظ وارثان کيږي.

د خدائې پوخ لوظ

(۱۳) لکه چې خدائې د ابراهيم سره د لوظ کولو په وخت د قسم خوړلو د پاره

هيڅوک د ځان نه لوتی بيا نه موندلو، نو په خپل ځان ئې قسم وخوړلو. (۱۴)
 وئې فرمائيل چه ”زه به تا ته په رښتيا په برکتونو برکتونه دربخښم او ستا اولاد به
 پير زياتوم.“ (۱۵) او دغه شان په صبر کولو ابراهيم د لوظ څيزونه حاصل کړل.
 (۱۶) خلق خو د ځان نه د لوتی قسم خوری او د هغوی د هر يو بحث آخری
 ثبوت د قسم سره وی. (۱۷) خدائې چا سره چه لوظ کړې وو، هغه هغوی ته دا
 باور ورکول غوښتل چه د هغه ارادې بدليدې نه شی، ځکه هغه د لوظ نه علاوه
 قسم هم وخوړلو. (۱۸) چنانچه د خدائې لوظ او د خدائې قسم دوه داسې
 څيزونه دی چه بدليدې نه شی ځکه چه د هغوی په باب کښې خدائې دروغ نه
 شی وئيلې. اوس چه مونږ په هغه کښې پناه واخسته، پيره په زړه ورتيا سره
 هغه اُميد نيولې شو چه زمونږ په مخکښې کښودې شوې دې. (۱۹) دا اُميد
 زمونږ د ځان د پاره د يو داسې لنگر کار کوی چه پوخ او قائم دې او د آسمان
 د پردې د ننه پاکترين مقام ته هم رسيدلې دې. (۲۰) چرته چه عيسى د تل د پاره
 د ملک صديق د طريقې په مطابق د مشر کاهن جوړيدو سره زمونږ نه مخکښې
 او زمونږ د خاطره لاړو.

د ملک صديق د کهانت طريقه

۷ (۱) او ملک صديق د شاليم بادشاه، د عظيم خدائې کاهن وو. کله چه
 ابراهيم بادشاهانو له شکست ورکړو او واپس راتلو نو ملک صديق د هغه هر کلې
 وکړو او د هغه د پاره ئې برکت وغوښتو. (۲) هغه ته ابراهيم د ټولو څيزونو
 عشر ورکړو. دئې اول خو د خپل نوم د معنی په مطابق ”د صداقت بادشاه“ دې
 او بيا د شاليم، يعنې ”د صلح بادشاه.“ (۳) په پاک کلام کښې نه خو د ملک
 صديق د پلار څه ذکر شته، نه د مور او نه د پلار نيکه او نه د هغه د پيدايښت او نه
 د مرگ بيان موندلې کيږی، دغه شان هغه د خدائې د زوئې په شان تل تر تله
 کاهن دې.

٤ نو بيا غور وکړئ چه دا څه رنگ مشر وو چا ته چه د قوم نيکه ابراهيم د غنيمت د بڼه نه بڼه مال عشر ورکړو. ٥ اوس د لاوی په اولاد کښه چه څوک د کاهنتوب عهد مومي، هغوی ته حکم دے چه د اُمت، يعنې د خپلو وروڼو نه اگر که هغه د ابراهيم له نسل نه وی، د شريعت په مطابق د عشر آخلی. ٦ خو اگر که د ملک صديق نسب د هغوی نه جدا دے، هغه د ابراهيم نه عشر واخستو چه ورسره لوظونه کړی شوی وو، نو د هغه د پاره ئې برکت وغوښتو. ٧ او په دے کښه دويمه خبره نښته چه ورکوئې له لوائې نه برکت مومي. ٨ او دلته خو کاهن چه مړ کيدونکې دے عشر آخلی، خو هلته ئې ملک صديق آخلی د چا په حق کښه چه گواهی ورکولې کيږی چه ژوندې دے. ٩ نو بيا مونږ وئيلې شو چه لاوی چه عشر آخلی د ابراهيم په وسيله عشر ورکړو. ١٠ ځکه چه څه وخت چه ملک صديق د ابراهيم هر کلې وکړو نو لاوی تر هغه وخته پورې پيدا شوې نه وو، نو داسې وئيلې شو چه د نيکه ابراهيم په وجود کښه وو.

١١ نو بيا د لاوی کاهنانو په طريقه قوم ته شريعت ورکړې شوې وو او که د هغه د طريقې په مطابق د قوم خلق کامل کيدې شول نو د دے حاجت نه وو چه بل قسم کاهن مقرر کړې شي، يعنې داسې کاهن چه د ملک صديق په طريقه وی او د هارون په طريقه نه وی. ١٢ او چه کاهنتوب بدل شو نو د شريعت بدليلدل هم ضروری دی. ١٣ ځکه چه د چا په باب کښه چه دا خبرې کولې شي، هغه د بلې قبيلې دے په کومه کښه چه هېچا هم د قربانگاه خدمت نه دے کړې. ١٤ يعنې ظاهره ده چه زمونږ مالک له يهوداه د قبيلې نه پيدا شو او د دے قبيلې په باب کښه موسی د کاهنتوب هيڅ ذکر نه دے کړې.

١٥ نو زمونږ دعوی نوره هم صفا ښکاره شوه چه د ملک صديق په شان يو بل داسې کاهن پيدا کيدونکې وو، ١٦ څوک چه د جسماني حکمونو د شريعت په مطابق نه، بلکه د غير فانی ژوندون د قوت په مطابق وټاکلې شو. ١٧ ځکه چه د هغه په حق کښه دا گواهی ورکړې شوې ده چه: ”ته به د ملک صديق په

طریقہ تل تر تله کاهن یئے. (۱۸) غرض دا چه اول حکم د کمزوری او د بے فائدے کیدو په وجه منسوخ شو، (۱۹) ځکه چه شریعت هیڅ څیز کامل کړې نه دے او د هغه په ځائے ئے یوه غوره اُمید کیښودو چه د هغه په وسیله مونږ ځدائے ته نزدې کیدے شو.

(۲۰) او د مسیح مقرر کیدل بغیر د قسمه ونه شو، ولے چه هغوی خو بغیر د قسمه کاهنان مقرر شوی دی (۲۱) خو دئے د قسم سره د ځدائے د طرفه مقرر شو چه هغه د ده په باب کښے ووئیل چه :

”مالک قسم خوړلے دے او د هغه نه به گزری نه

چه ته تل تر تله کاهن یئے.“

(۲۲) د دے د پاره عیسی د یو غوره وعدے ضامن شو.

(۲۳) د کاهنانو شمیر ځکه زیات شو چه هغوی د مرگ په وجه په خپلے عهدے باندے قائم پاتے کیدے نه شو. (۲۴) خو عیسی تل تر تله ژوندے پاتے کیری، نو ځکه هغه داسے کاهن دے چه د هغه په ځائے بل هیڅوک نه مقرر کیری. (۲۵) د دے د پاره چه څوک د ده په وسیله ځدائے ته راځی هغه هغوی ته پوره پوره خلاصون ورکولے شی ځکه چه هغه د هغوی د شفاعت د پاره همیشہ ژوندے دے.

(۲۶) ځکه چه دغه شان مشر کاهن زمونږ هم په کار دے چه هغه پاک او بے ریا او بے داغه وی، او له گناه گارانو نه جدا کړے او له آسمانونو نه اوچت کړے شوے وی. (۲۷) او د هغه مشرانو کاهنانو په شان دے ته محتاجه نه وی چه هره ورځ اول د خپلو گناهونو د پاره او بیا د اسرائیل د اُمت د گناهونو د پاره قربانی ورکوی ځکه چه دا هغه په یو ځل وکړل څه وخت چه ئے خپل ځان قربان کړو. (۲۸) ځکه چه شریعت خو کمزوری کسان مشران کاهنان مقرر وی، خو کله چه

خُدائے دَ شریعت نه وروسته په قسم خوړلو سره وعده کوی نو هغه زوئے مقرر کوی چه د تل د پاره قائم پاتې کېږی.

د نویې او بهترې وعدې مشر کاهن

۸ ﴿۱﴾ اوس چه کومه خبرې مونږ کوو په هغوی کېنې د ټولو نه لویه خبره دا ده چه زمونږ یو داسې مشر کاهن دې څوک چه په آسمانونو کېنې د قادر مطلق خُدائې د تخت بنی لاس ته کېنناستو. ﴿۲﴾ او د قربانگاه او د هغه حقیقی خیمې خادم دې چه رب ودرولې ده، نه چه انسان.

﴿۳﴾ او چه هر مشر کاهن د نذارانو او قربانو ورکولو د پاره مقررېږی د دې د پاره ضروری شوه چه د ده سره هم د نذرانې د پاره څه وی. ﴿۴﴾ او که هغه په مزکه وئې نو هیڅ کله به کاهن نه وو ځکه چه نور کاهنان شته چه د شریعت په مطابق نذرانې پیش کوی. ﴿۵﴾ نو بیا هم هغه خدمت چه هغوی په مزکه کوی، هغه د هغه د آسمانی خدمت نقل او عکس دې. هر کله چه موسی خیمه جوړوله نو هغه ته دا هدایت وشو چه: ”گوره! کومه نمونه چه تا ته په غره بنوولې شوی وه د هغې په شان ټول څیزونه جوړوه.“ ﴿۶﴾ خو عیسی د هغوی نه دومره غوره خدمت وموندلو څومره چه هغه وعده ده چه د چا هغه مینځگړې دې، او هغه وعده ځکه غوره ده چه هغه په غوره لوظونو قائم کړې شوې دې.

﴿۷﴾ ځکه چه که اول وعده بې نقصه وې نو د بلې د پاره به موقعه لټولې نه شوه. ﴿۸﴾ نو بیا خُدائې د هغوی نقص په گوته کوی او وائی چه:

”مالک فرمائی چه گوره، هغه ورځې راځی چه زه به د اسرائیل د کورنۍ او د یهوداه د کورنۍ سره یوه نویې وعده کوم. ﴿۹﴾ دا به د هغه وعدې په شان نه وی کومه چه ما د هغوی د پلارونو نیکونو سره هغه ورځ کړې وه کله چه مې په

لاس نیولی، دَ مصر له مُلک نه راویستل، ځکه چه هغوی زما په وعده ټینگ پاتې نه شول. اَو مالک فرمائی چه ما دَ هغوی پلو څه خیال ونه کړو. (۱۰) بیا مالک فرمائی چه کومه وعده چه به دَ اسرائیل دَ کورنۍ سره دَ هغه ورځو نه پس کوم، هغه دا ده چه زه به خپل حکمونه دَ هغوی په ذهن کېسې واچوم اَو دَ هغوی په زړونو به ئې ولیکم، اَو زه به دَ هغوی خدائې یم اَو هغوی به زما اُمت وی. (۱۱) اَو هیڅوک به خپل وطنی اَو خپل ورور ته دا تعلیم نه ورکوی چه ته مالک وپیژنه، ځکه چه ورکوئې اَو لوائې به ټول ما وپیژنی. (۱۲) ځکه چه زه به دَ هغوی په قصورونو رحم کوم اَو دَ هغوی گناهونه به هیڅ کله نه یادوم.

(۱۳) اَو هر کله چه هغه نوې وعده وکړه نو وړومبې ئې زړه وگڼله، اَو کوم څیز چه زوړ اَو شلیدلې وی هغه په فنا کیدو کېسې وی.

دُنیاوی اَو آسمانی عبادت

۹ (۱) غرض دا چه په اوله وعده کېسې هم دَ عبادت حکم وو اَو داسې عبادتگاه چه دُنیاوی وه. (۲) یعنې یوه خیمه جوړه کړې شوې وه چه په وړومبۍ کېسې پیوټ اَو میز اَو دَ نذر پوږی وې، اَو هغه ته پاک مقام وائی. (۳) اَو دَ دویمې پردې نه وروستو هغه خیمه وه کومه ته چه پاک ترینه وائی. (۴) په هغې کېسې دَ سرو زرو عود مذبح اَو څلور طرف ته سره زر پرې راخریدلې دَ وعدې صندوق وو. په دې کېسې دَ من نه پک یو دَ سرو زرو مرتبان، اَو دَ هارون زرغونه شوې امسا، اَو دَ کانیو تختۍ چه پرې حکمونه لیکلې شوی وو. (۵) اَو دَ وعدې دَ صندوق دَ پاسه فرېستې جوړې شوې وې چه دَ خدائې دَ جلال نڅسې وې، کومو چه دَ فضل په تخت سورې کړې وو چرته چه دَ گناهونو کفارو ورکړې شوه. خو دا وخت دَ دې خبرو په تفصیل سره دَ بیانولو موقعه نه ده.

٦ هر كله چه دا خيزونه دغه شان جوړ شول نو اولنئ خيمے ته خو به كاھنان
هر وخت ورننوزي او د عبادت كار به كوي. ٧ خو دويمے ته صرف مشر
كاھن په ټول كال كېسے يو ځل ځي، او بغير د وينے نه ځي چه هغه د ځان د
پاره او د اُمت د ناپوهي د گناهونو د پاره پيش كوي. ٨ دغسے رُوح القدس دا
اشاره كوي چه تر څو چه وړومبي خيمه ولاړه ده نو د پاك ترين مقام لار نه ده
بنكاره شوې. ٩ هغه خيمه د موجوده زمانے يو مثال دے او د دے په مطابق
داسے نذرُونه او قرباني وركولے كيږي چه د عبادت كوونكي ضمير پاك نه شي
جوړولے. ١٠ د هغوي تعلق تش د خوراك څښاك او د پاكيدو تر رسمونو
پورے وو دا ظاهري قانون دے او تش تر هغه وخته پورے جاري كړے شوے
وو تر څو چه خدائے يو نوے حكم شروع نه كړي.

١١ خو مسيح د بنو خيزونو د پاره د مشر كاھن په طور راغے چه اوس موجود
دے. په كومه خيمه كېسے چه هغه خدمت كوي، هغه پيره لويه او كامله ده.
انسان هغه خيمه نه ده جوړه كړې او نه هغه د دے دنيا ده. ١٢ او د چيلو او
سڅو په وينه وړلو سره نه، بلكه خپله وينه ئے واخسته او په هغه پاك ترين مقام
كېسے يو ځل داخل شو او په دے ئے د تل خلاصون وكړو. ١٣ ځكه چه هر
كله چه د چيلو او غوايانو وينه او د سڅو ايره په ناپاكو د نوستو سره ظاهره
پاكي حاصلېږي، ١٤ نو بيا ولے د مسيح وينه له دے نه زيات څه ونه كړي!
هغه د هغه رُوح په وسيله چه له ازل نه دے د خپل ځان د يو بے عيبه قرباني په
طور د خدائے په مخكېسے پيش كړو او د هغه وينه به زمونږ زړونه د داسے
كارونو نه پاك كړي چه د هغوي انجام مرگ دے، چه مونږ د ژوندی خدائے
عبادت وكړو.

١٥ په دے وجه مسيح د نوي وعده مينځگړے دے. كُمو خلقو چه د وړومبي
وعده په وخت قصور وكړو هغه هغوي له د خپل مرگ په وسيله خلاصون
وركړو. د هغه اراده وه چه په هغه نوے وعده كېسے شاميليدونكي، يعنې د

خُدائے رابلی شوی خلق، دَ خُدائے دَ لوظ په مُطابق دَ تل میراث حاصل کری.

﴿۱۶﴾ حُکَ چہ چرتہ چہ وصیت دے هلته دَ وصیت کُونکی مرگ هم ثابتول ضروری دی، ﴿۱۷﴾ اُو وصیت له مرگ نه پس جاری کیری اُو تر خو چہ وصیت کُونکے ژوندی وی تر هغے وصیت نه جاری کیری. ﴿۱۸﴾ دَ دے دَ پاره اوله وعده هم بغیر دَ وینے نه نه وه شوے. ﴿۱۹﴾ کله چہ موسیٰ ټول اُمت ته دَ شریعت هر یو حُکم واؤرولو نو دَ سخو اُو چیلو وینه ئے واخسته، دَ اوبو اُو سرے وړی اُو دَ زوفا سره ئے په هغه کتاب اُو په ټول اُمت ونوستله، ﴿۲۰﴾ اُو وئے وئیل چہ: ”دا دَ هغے وعدے وینه ده دَ کوم حُکم چہ خُدائے تاسو ته درکړی دے.“ ﴿۲۱﴾ اُو دغه شان هغه په خیمه اُو دَ عبادت په ټولو څیزونو وینه ونوستله. ﴿۲۲﴾ اُو تقریباً ټول څیزونه دَ شریعت په مُطابق په وینه پاکولے شی، اُو بغیر دَ وینے له ټویولو نه معافی نه کیری.

دَ مسیح دَ قربانی سره گُناه لرې کیری

﴿۲۳﴾ نو بیا ضروری وه چہ دَ آسمانی څیزونو نقلونه خو دَ قربانی په وسیله پاک کړی شی، خو په خپله آسمانی څیزونه دَ دے نه دَ غوره قربانو په وسیله پاک کړی شی. ﴿۲۴﴾ حُکَ چہ مسیح هغه په لاس جوړ شوی پاک مقام کښی نه وو داخل شوے چہ دَ حقیقی مقام نمونه ده، بلکه په آسمان کښی داخل شو چہ اوس دَ خُدائے په مخکښی زموږ دَ خاطر حاضر وی. ﴿۲۵﴾ لکه څنگه چہ مشر کاهن پاک ترین مقام ته هر کال دَ بل چا وینه وړی، هغه شان مسیح خپل ځان بیا بیا نه قربانوی. ﴿۲۶﴾ نو بیا دَ دُنیا له پیدایښت نه به هغه ته بیا بیا خامخا مُصیبت زغمل په کار وُو، خو اوس دَ زمانو په آخر کښی یو ځل ظاهر شو چہ دَ خپل ځان په قربان کولو گُناه لرې کړی. ﴿۲۷﴾ اُو لکه چہ څنگه دَ بنی آدم دَ پاره یو ځل مړ کیدل، اُو پس له هغے عدالت کیدل مقرر دی، ﴿۲۸﴾ هم هغه شان مسیح یو ځل دَ ډیرو خلقو دَ گُناه وړلو دَ پاره قربان شوے دے. نو دویم ځل چہ به هغه

بنکاره شی نو د گناه د قربانی د پاره نه، بلکه د هغوی د خلاصون د پاره چه د هغه انتظار کوی.

۱۰. ځکه چه شریعت چه په کبښی د راتلونکو ښو څیزونو عکس دی او د هغه څیزونو اصلی شکل نه دی، د هغه یو قسم قربانو په وجه کومې چه کال په کال به ناغې پیش کولې شی، خدای ته نزدې راتلونکی خلق هیڅ کله هم کامل کولې نه شی. ۱ نو د هغوی پیش کول به ختم شوی نه و څه؟ که عبادت کوونکی یو وار پاک شوی وي نو بیا به د هغوی زړه هغوی نه گناه کار کولې. ۲ بلکه هغه قربانی کال په کال گناهونه ریاډوی. ۳ ځکه چه دا ممکنه نه ده چه د غوايو او چیلو وینه گناهونه لرې کړی.

۴ ځکه خو مسیح دنیا ته د راتلو په وخت وائی چه :

”تا قربانی او نذر خوش نه کړو

بلکه زما د پاره دی یو بدن تیار کړو.

۵ په پوره سوزیدونکو قربانو

او د گناه په قربانو خو خوشحاله نه شوې.

۶ هغه وخت ما ووئیل چه گوره!

زه راغلې یم، لکه چه د کتاب په پاڼو کبښی

زما په باب کبښی لیکلی دی چه

آئی خدایه! زه راغلې یم چه ستا مرضی پوره کړم.“

٨ اول خو هغه وائی چه : ”نه خو تا قربانی او نذرونه او پوره سوزیدونکے قربانی او د گناه قربانی خوښے کرے او نه د هغه نه خوشحاله شوے“ اگر که هغه قربانی د شریعت په مطابق پیش کولے شی. ٩ او بیا دا وائی چه : ”گوره، زه راغله یم چه ستا مرضی پوره کړم.“ غرض دا چه هغه اولنی قربانی ځکه منسوخ کوی چه د مسیح قربانی هغه ځائے ونیسی. ١٠ د خدائے د مرضی په سبب مونږ د عیسی مسیح د بدن د یو ځل قربانیدو په وجه کومه چه د همیشه د پاره وه، پاک کړی شوی یو.

١١ او هر یو کاهن خو هره ورځ په ولاړه عبادت کوی او بیا بیا یو قسم قربانی پیش کوی کومه چه هیڅ کله گناهونه لرے کولے نه شی. ١٢ خو مسیح د همیشه د پاره د گناهونو د لرے کولو د پاره په یوے قربانی پیش کولو د خدائے بنی لاس ته کښیناستو. ١٣ او له هغه وخت نه په دے انتظار دے چه د هغه دښمنان د هغه د پښو د لاندې کرے شی. ١٤ ځکه چه هغه په یوے قربانی پیش کولو هغوی همیشه د پاره کامل کړی دی کوم چه پاک شوی دی.

١٥ او روح القدس هم مونږ ته دغه گواهی راکوی چه :

١٦ ”مالک فرمائی چه کومه وعده

چه زه به د هغوی سره د هغو ورځو نه پس کوم،

هغه دا ده چه زه به خپل حکمونه د هغوی زړونو ته واچوم

او د هغوی په ذهن کښے به ئے ولیکم.“

او بیا هغه دا وائی چه :

١٧ ”د هغوی گناهونه او نافرمانی به بیا کله هم یادې نه کړم.“

﴿۱۸﴾ اَوُ چہ دَ هغویٰ معافی شوے ده نو بیا دَ گُناهُونو قُربانی پِیش کولو حاجت نِشته.

نصیحت اَوُ خبرداری

﴿۱۹﴾ نو اوس ائے وروڼو! چہ مُونږ دَ عیسیٰ دَ وینے په سبب پاک ترین مقام ته په داخلیدو زړه ورئو، ﴿۲۰﴾ په هغه نوے اَوُ ژوندی لار چہ هغه زموږ دَ پاره دَ پردے له مینځ نه خلاصه کړے ده، یعنې دَ خپل بدن په وسیله، ﴿۲۱﴾ اَوُ چہ زموږ دغه شان لوتے کاهن دے چہ دَ خدائے دَ کور مُختیار دے، ﴿۲۲﴾ نور اخی چہ خدائے ته ورشو اَوُ په داسے حالت کبے چہ زموږ زړونه رشتینی وی، زموږ ایمان دَ مضبوط وی، زموږ ضمیر دَ گُناه دَ احساس نه پاک وی، اَوُ زموږ بدنونه دَ په صفا اوبو سره ونیځلی وی. ﴿۲۳﴾ په دے حالت کبے چہ دَ کوم اُمید چہ مُونږ اقرار کوو هغه اُمید به ټینگ ونیسو ځکه چہ خدائے په خپل لوظ پوره کولو کبے وفادار دے. ﴿۲۴﴾ اَوُ مُونږ دَ یو بل خیال وساتو اَوُ یو بل ته دَ مینے اَوُ نیکو کارونو دَ کولو ترغیب ورکوو. ﴿۲۵﴾ اَوُ دَ یو بل سره دَ عبادت دَ پاره جمع کیدو نه منع نه شو لکه څنگه چہ دَ ځنو خلقو دستور دے، بلکه یو بل ته نصیحت وکړو، اَوُ هر څومره چہ هغه ورځ په رانزدے کیدو وینے هغه هومره ئے زیات کوئ.

﴿۲۶﴾ که مُونږ دَ حق دَ پیژندگلو نه پس له قصده گُناهُونه کوو نو دَ گُناهُونو دَ پاره څه بله قُربانی نِشته. ﴿۲۷﴾ خو دَ عدالت یو وړوونکے انتظار اَوُ غضبناک اور پاتے دے کوم به چہ دَ خدائے مُخالفان وسیزی. ﴿۲۸﴾ کله چہ موسیٰ شریعت نه منونکی دَ دوؤ یا دریو سړو په گواهی بے له څه رحم نه مړه کولے شی، ﴿۲۹﴾ نو خیال وکړئ چہ هغه څوک به دَ څومره زیاتے سزا لائق وگرزی چہ دَ خدائے زوے ئے رد کړلو، اَوُ دَ وعدے وینه چہ هغه پرے پاک شوے وو هغه ئے ناپاکه وگڼله، اَوُ دَ فضل رُوح ئے بے عزته کړو. ﴿۳۰﴾ ځکه چہ مُونږ هغه پیژنو چا چہ

فرمائیلى دى چه : ”بدل اخستل زما كار دے، بدل به زه آخلم“ اؤ بيا دا چه
 ”مالک به د خپل اُمت عدالت کوى.“ (۳۱) د ژوندی خدائے په لاسونو کبښے
 ورتلل هيبتناکه خبره ده!

(۳۲) خو اول هغه اولنئ ورځے رايادے کړئ چه په تاسو د خدائے نور وځليدو،
 اؤ تاسو څومره مُصیبتونه وزغمل اؤ مضبوط پاتے شوئ. (۳۳) کله کله د سپکاوؤ
 اؤ د مُصیبتونو په وجه تاسو تماشه شوئ، د چا سره چه بد سلوکى کیده، کله
 کله تاسو د هغوى په بد سلوکى کبښے ورسره شریک هم شوئ، (۳۴) اؤ چه تاسو
 د قیدیانو سره همدردى هم وکړه، اؤ د خپل مال لوټ کيدل مو هم په خوشحالي
 سره منظور کړل، په دے پوهه وئ چه تاسو سره يو غوره اؤ د تل میراث دے.
 (۳۵) نو بيا خپله زړه ورتيا مه پرېردئ ځکه چه د هغے پیر اجر دے. (۳۶) ځکه
 خو تاسو ته صبر کول ضرورى دى چه د خدائے مرضى پوره کړئ اؤ لوږ کړى
 شوى څيزونه حاصل کړئ. (۳۷) اؤ اوس پیر لږ وخت پاتے دے چه :

”راتلونکے به راشی اؤ ایسارېږی نه.

(۳۸) اؤ زما صادق به په ایمان پائی،

اؤ که چرے هغه وگرزی

نو زما زړه به له هغه نه خوشحاله نه وی.“

(۳۹) خو مونږ به راونه گرزو چه هلاک شو، بلکه ایمان لرونکى یو چه ځانونه بچ
 کړو.

ایمان

۱۱ پس ایمان دا دے چه په هغه څيزونو باور وکړو چه پرے اُمید لرو، اؤ

د نالیدلو څیزونو ثبوت دے. (۲) ځکه زمونږ مشران د ایمان په وسیله د خدائے په حضور کښے مقبول وگرزولے شول.

(۳) مونږ ته د ایمان په وسیله دا معلومه ده چه عالمونه د خدائے په کلام جوړ شوی دی، داسے نه ده چه څه چه په نظر راځی هغه د ظاهري څیزونو نه جوړ شوی دی.

(۴) د ایمان په وسیله د خدائے د پاره هابیل د قائن نه غوره قربانی پیش کړه، او هم په هغه ایمان د هغه د صداقت گواهی ورکړې شوه ځکه چه خدائے د هغه د قربانو په باب کښے گواهی ورکړه. اګر که هابیل مړ شوے دے خو د ایمان په وسیله هم تر اوسه گواهی کوی.

(۵) د ایمان په وسیله حنوک مړ نه شو بلکه آسمان ته ژوندے پورته کړے شو. هغه هیچا ته ښکاره نه شو ځکه چه خدائے هغه پورته اوچت کړے وو، او د هغه د پورته کیدو نه مخکښے د هغه په باب کښے دا گواهی ورکړې شوه چه هغه د خدائے خوښ شوے وو. (۶) او بغیر د ایمان نه د خدائے خوشحالول ناممکن دی، ځکه چه خدائے ته راتلونکی ته په دے ایمان راوړل په کار دی چه هغه موجود دے او څوک ئے چه لتوی، هغوی ته اجر ورکوی.

(۷) د ایمان په وسیله نوح د هغه څیزونو په باب کښے چه تر هغه وخته په نظر نه راتلل، هدایت وموندو او د خدائے د ویرے ئے د خپلے کورنۍ د بچ کولو د پاره کشتی جوړه کړه. هغه د خپل ایمان په سبب ټوله دنیا مجرمه کړه او د هغه صداقت وارث شو چه د ایمان په سبب وو.

(۸) د ایمان په سبب هر کله چه ابراهیم ویلے شو او حکم ئے ومنلو نو هغه ځائے ته لاړو کوم چه ئے په میراث آخستونکے وو، او سره د دے چه دا ورته معلومه نه وه چه چرته روان دے خو بیا هم له خپل وطن نه روان شو. (۹) او د

ایمان په سبب په هغه وطن کښې د مسافرانو په شان دیرې شو د کوم چه ورسره لوظ شوې وو، او د اسحاق او یعقوب سره کوم چه ورسره په هغه لوظ کښې وارثان وو، په خیمو کښې دیرې شو. (۱۰) ځکه چه ابراهیم د هغه مضبوط ښار امید لرلو چه هغه ووينی، چه سازوونکې او جوړوونکې ئې خدائې دې.

(۱۱) هم د ایمان په سبب ساره په بوډی والی کښې د ماشوم راوړلو طاقت بیا موندو ځکه چه ساره لوظ کوونکې رښتینې وگڼلو. (۱۲) نو بیا د یو سپری نه چه د مړی په شان وو، د آسمان د ستورو هومره زیات او د سمندر د غاړې د شگو هومره بې شماره اولاد پیدا شو.

(۱۳) دا ټول د ایمان په حالت کښې مړه شول او هغه د لوظ په مطابق څیزونه ئې لانه وو موندلی، خو د لرې نه ئې په لیدلو خوشحاله شول او اقرار ئې وکړو چه مونږ په مزکه بې وطنه او مسافر یو. (۱۴) څوک چه داسې خبرې کوی، هغوی ښکاره کوی چه د خپل وطن په لتون کښې دی. (۱۵) او چه له کوم ملک نه هغوی راوتلی وو، که د هغه خیال ئې کولې نو هغوی ته د واپس تللو موقعه وه. (۱۶) خو په حقیقت کښې هغوی د یو غوره، یعنې د آسمانی ملک طمعه دار وو، او خدائې د هغوی نه نه شرمیږی چه د هغوی خدائې وبللې شی، ځکه چه هغوی ته ئې یو ښار تیار کړو.

(۱۷) هم د ایمان په سبب ابراهیم د آزمایشت په وخت اسحاق قربان کوو، او چا چه لوظونه رښتیا منلی وو هغه هغه یکی یو زوی قربانئ ته وړاندې کړو، (۱۸) د چا په باب کښې چه دا وئیلې شوی وو چه: ”له اسحاق نه به ستا نسل وشي.“ (۱۹) ځکه چه د ابراهیم دا باور وو چه خدائې اسحاق له مړو نه بیا د ژوندی کولو قدرت لری، نو داسې ابراهیم اسحاق له مړو نه بیا ژوندی وموندلو.

(۲۰) هم د ایمان په سبب اسحاق د راتلونکو خبرو په باب کښې ذکر کولو او یعقوب او عیسا دواړو له برکت ورکړو.

﴿٢١﴾ هم د ايمان په سبب يعقوب د مرگ په وخت د يوسف واپو زامنو له برکت ورکړو او د خپلې امسا په سر د تکیه کولو سره ئې سجده وکړه.

﴿٢٢﴾ هم د ايمان په سبب کله چه د يوسف مرگ نژدې شو نو د بنی اسرائیلو له مصر نه د وتلو ذکر ئې وکړو او د خپلو هډوکو په باب کښې ئې حکم ورکړو.

﴿٢٣﴾ هم د ايمان په سبب د موسی مور پلار د هغه د پیدایښت نه پس تر دریو میاشتو پورې هغه پټ وساتلو ځکه چه هغوی ولیدل چه هلک ښکلې وو او هغوی د بادشاه له حکم نه ونه ویریدل.

﴿٢٤﴾ د ايمان په سبب چه موسی لوی شو نو د فرعون د لور د زوی بللو نه ئې انکار وکړو. ﴿٢٥﴾ ځکه چه هغه د گناه د ژوندون د یو څو ورځو د خوند آخستو په نسبت د خدائې د اُمت سره د بدسلوک زغمل زیات خوښ کړل. ﴿٢٦﴾ او هغه د مسیح د خاطره بدرد زغمل د مصر له خزانو نه لویې دولت وگټلو ځکه چه د هغه نظر په جزا موندلو وو.

﴿٢٧﴾ هم د ايمان په سبب موسی د بادشاه د قهر نه ویره ونه کړه بلکه مصر ئې پرېښودو، داسې لکه چه هغه نالیدلې خدائې ولیدلو او قائم پاتې شو. ﴿٢٨﴾ هم د ايمان په سبب هغه په فسح کولو او وینې نوستلو عمل وکړو د دې د پاره چه د وړومبو پیدا شوی زامنو ته د مرگ فرېشته لاس ورنه وړی.

﴿٢٩﴾ او د ايمان په سبب بنی اسرائیل په بحر قُلم داسې پورې وتل لکه چه په وچه مزکه، خو کله چه مصریانو د پورې وتو کوشش وکړو نو غرق شول.

﴿٣٠﴾ هم د ايمان په سبب د یریحو ښار دیوالونه د بنی اسرائیلو تر اوو ورځو پورې گیر چاپیره تاویدلو سره راوړیدل. ﴿٣١﴾ هم د ايمان په سبب راحاب کنجری د نافرمانو سره هلاکه نه شوه ځکه چه هغې اسرائیلی جاسوسان په خیر

قبُول کړل.

٣٢ نو اوس نور څه ووايم؟ دومره فرصت نشته چه د جدعون، برق، شمسون، جفتاه، داؤد، سموئيل او د نورو نبیانو حال بيان کړم. ٣٣ هغوی هم د ایمان په سبب بادشاهي لاندې کړې، د صداقت کارونه ئې وکړل څه چه خدائې لوظ کړی وو ئې موندل، د زموږ ځلې ئې بندې کړلې، ٣٤ د اور تاؤ نه ئې بچ کړو، د تورې له مخ نه بچ شول، په کمزورتیا کبښې زړه ور شول، په جنگ کبښې بهادران شول، د غیرو فوځونه ئې وتستول. ٣٥ بنځو خپل سړی بیا ژوندی وموندل.

ځنو په ځان عذاب تیر کړو، خو رهائی ئې منظوره نه کړه، د پاره د دې چه هغوی ته غوره قیامت حاصل شی. ٣٦ په ځنو پورې ئې توقې وکړلې، په کروړو ئې ووهل، په زنځیرونو ئې وتړل او په قیدونو ئې و آزمئیل، ٣٧ سنگسار ئې کړل، په آره وڅیرلې شول، په تورو ئې مړه کړل، د گډو بیزو څرمنې ئې آغوستې وې، په محتاجی، په مصیبت، د بد سلوکی په حالت کبښې سر وهلی بروهلی گرزیدل. ٣٨ دنیا د هغوی لائقه نه وه، هغوی په دشتونو، غرونو او د مزکې په کندو کبښې تار په تار وگرزیدل.

٣٩ او سره د دې چه د دوی ټولو په حق کبښې د ایمان په سبب ښه گواهی ورکړې شوه، بیا هم هغوی ته هغه څیز ورنه کړې شو د کوم چه لوظ شوې وو، ٤٠ ځکه چه خدائې د اول نه زموږ د پاره څه غوره څیز خوښ کړې وو چه هغوی بغیر زموږ نه کامل نه کړې شی.

تربیت

١٢ نو بیا چه د گواهانو دومره لویه وریځ زموږ نه چاپیره ده نور راځئ

چه مُونږ هم هر يو پيټي اَو هغه گُناه چه مُونږ په آسانئ سره نښلوي د ځان نه لرې کړو، اَو په هغه منډه کښي په صبر سره وزغليږو چه مُونږ ته وړاندې ده. (۲) اَو د ايمان باني اَو کاملوونکي عيسي ته وگورو چه د هغې خوشحالي په ځاني چه د هغه د نظر د وړاندې وه، د شرمندگي پرواه ئې ونه کړه خو د سولي تکليف ئې وزغملو اَو د خدائي د تخت په بني لاس کښيناستو.

(۳) نو بيا په هغه چا غور وکړئ چا چه د گناه گارانو دومره مخالفت وزغملو، چه تاسو همت بائي نه ئي. (۴) اَو تاسو د گناه سره په جنگ کښي تر اوسه داسي مُقابله نه ده کړې چه په کښي مرگونه شوي وي. (۵) خو تاسو هغه نصيحت هير کړو کوم چه تاسو ته د فرزندانو په شان په دې ټکو کولي شي: ”زما زويه! د مالک تنبيه سپکه مه گڼه،

چه هر کله چه هغه تا ملامتوي، نو بې زړه کيږه مه.

(۶) ځکه چه چا سره مالک مينه لري نو هغه ته تنبيه هم کوي

اَو مالک چه هر يو زوئې جوړ کړي هغه له سزا هم ورکوي.“

(۷) تاسو تنبيه وزغمئ، خدائي درسره د زامنو په شان سلوک کوي. هغه کوم يو زوئې دې چه پلار ئې تنبيه نه کوي؟ (۸) اَو که تاسو ته هغه تنبيه درنه کړي شي په کومه کښي چه ټول شريک دي نو تاسو حراميان شوي، نه چه زامن. (۹) د دې نه علاوه هر کله چه زمونږ جسماني پلارونو مُونږ له تنبيه راکوله اَو مُونږ د هغوي عزت کولو، نو آيا مُونږ د خپل روحاني پلار د دې نه زياته تابعداري ونه کړو چه مُونږ ژوندي پاتې شو؟ (۱۰) هغوي خو د لږو ورځو د پاره د خپلې پوهې په مطابق مُونږ له تنبيه کوله، خدائي خو زمونږ د فائدي د پاره داسي کوي چه مُونږ هم د هغه په پاکيزگي کښي شامل شو. (۱۱) اَو خبره خو دا ده چه هر قسم تنبيه د خوشحالي نه، بلکه د غم باعث معلومېږي، خو چه څوک د هغې

په زغملو پاڅه شوی وی نو هغوی ته وروستو په قلاره د صداقت میوه بڅښی.

۱۲ نو بیا مړه لاسونه او سست زنگونه درست کړی. ۱۳ او د خپلو پښو د پاره نیغې لارې جوړې کړې چې گوډ بې کاره نه شي بلکه شفا بیا مومي.

د خدای د فضل د رد کولو په خلاف خبرداري

۱۴ د ټولو سره د صلح کوشش کوئ او د هغې پاکیزګۍ طلبګار اوسئ چې بغیر د دې نه به څوک مالک لیدي نه شي. ۱۵ گورئ! ښه پام کوئ چې څوک د خدای د فضل نه پاتې نه شي، هسې نه چې چرته ترخه زیله راوټوکیږي او ستاسو د پاره عذاب شي او د هغې په سبب خلق پلټ شي. ۱۶ او نه د په تاسو کېښې څوک حرامکار یا عیسای په شان بې دینه وی چې د یو وخت د ډوډۍ په بدل ئې د خپلې مشرۍ حق خرڅ کړو. ۱۷ ځکه چې تاسو په دې پوهه یئ چې څه وخت چې هغه بیا د برکت وارث کیدل غوښتل نو هغه منظور نه شو، او د نیت د بدلولو موقعه په لاس ورنه راغله سره د دې چې هغه په ویر ژړا په هغې پسې پیر لټون وکړو.

۱۸ خبره داسې ده چې تاسو د سینا غره غوندې ځای ته نه یئ راغلی چې بنی اسرائیلو هغې ته لاس وروپې شو چې هغه په اور سوزیدو، نه تیارئ، تورتم او طوفان ته. ۱۹ او د بگل آواز او د کلام کوونکي آواز راتلو او چې خلقو هغه آواز واوړیدو نو منت ئې وکړو چې مونږ سره د نور کلام ونه کړې شي. ۲۰ ځکه چې هغوی دا حکم ونه زغملې شو: ”که څه ځناور د غر ته وبلوسی نو هغه دې په کاپو مړه کړې شي.“ ۲۱ هغه ننداره په رښتیا داسې هیبتناکه وه چې موسی ووی چې: ”زه پیر ویرېږم او ریږېږم.“

۲۲ خو تاسو د صیون غر ته او د ژوندۍ خدای ښار ته، یعنې د آسمان بیت المقدس او لکونو فرښتو ته راغلی یئ. ۲۳ او تاسو د خدای اول پیدا شوو

مجلس، یعنی جماعت ته راغلی یی چه نُوْمونه ئی په آسمان کبښی لیکلی شوی دی، تاسو خُدائے ته راغلی یی چه د ټولو مُنصف دی، تاسو د صادقانو روځونو ته راغلی یی، یعنی هغه چه کامل شوی دی، (۲۴) او تاسو د نوی وعده ټړونکی عیسیٰ او د هغه نوستلے شوے د شهادت وینے ته راغلی یی، او د هغه قُربانی د هابیل د قُربانی نه ډیره فائده ورکوی.

(۲۵) نو پس خبردار شی چه له هغه نه انکار ونه کړی چه تاسو ته کلام کوی. هغه خلقو ته چه د خُدائے کلام په مزکه آوړولے شو، چه هغوی رد کړو نو بچ نه شول. نو هغه پیغام چه له آسمان نه آوړولے کپړی که له هغه نه مخ اړو نو څنگه به بچ شو؟ (۲۶) د خُدائے آواز خو هغه وخت مزکه ولړزوله خو اوس ئی دا لوظ کړی دی چه: ”یو ځل به بیا زه یواځے مزکه نه، بلکه آسمان هم ولړزوم.“ (۲۷) د هغه ”وئیل یو ځل بیا“ دا خبره څرگندوی چه پیدا شوی څیزونه چه لړزولی شی، به تیر شی چه ناخوځیدونکی څیزونه پاتے شی.

(۲۸) نو بیا چه مُونږ د هغه په بادشاهۍ کبښی شریک شوی یو چه لړزولے نه شی نو ځکه د مُونږ د هغه فضل ونیسو، نو مُونږ د د خُدائے په ویرے او زړه سواندے سره د خُدائے عبادت وکړو ځکه چه دا هغه خوبښوی. (۲۹) نو یاد لرئ چه زمونږ خُدائے یو سوزوونکے اور هم دی.

د خُدائے د خوشحالولو خدمت

۱۳ (۱) د وروڼو په شان د یو بل سره مینه کوی. (۲) د میلستیا کولو نه غافله کپړئ مټ، ځکه چه د دے په وجه ځنو خلقو د فرښتو میلستیا هم کړی ده خو پوهه شوی نه دی. (۳) قیدیان هم داسے یادوئ لکه چه تاسو ورسره په قید کبښی یی، او چه د چا سره بد سلوکی کپړی، هغوی هم یاد لرئ ځکه چه تاسو هم وجود لرئ. او تاسو سره هم داسے بد سلوکی کیدے شی.

④ واده دِ په تاسو ټولو کښې د عزت خبره وگڼلې شي، ښځه او خاوند د د يو بل سره وفادار پاتې شي ځکه چه خدائې به په خپله د حرامکارو زناکارو عدالت کوي.

⑤ د زرو د مينې نه ځان ساتئ او څه چه درسره دي په هغې صبر کوي، ځکه چه خدائې په خپله فرمائيلې دي چه :

”زه به هيڅ کله هم ستاسو نه بې پرواه کيږم نه،

او تاسو به هيڅ کله پرې نه ږدم.“

⑥ نو ځکه مونږ پير په زړه ورتيا سره دا وايو چه :

”مالک زما مددگار دے، زه به ويره نه کوم،

انسان به مې څه وکړي؟“

⑦ څوک چه ستاسو مشران وو او چا چه تاسو ته د خدائې کلام واورو، هغوي ياد ساتئ او د هغوي د ژوند په انجام غور وکړئ او داسې ايمان ولري لکه چه هغوي لرلو. ⑧ عيسی مسيح پرون، نن او تل تر تله په يو شان دے. ⑨ د مُختلف او عجيبه تعليم نه بې لارې کيږئ مه، ځکه چه دا ښه ده چه زړه په فضل مضبوط شي، نه چه په هغه خوراکونو د کومو استعمالونکو چه هيڅ فائده نه وه موندلې.

⑩ زمونږ قربانگاه يو داسې ځای دے د کوم نه چه د خيمې کاهنانو له د خوراک هيڅ اختيار نشته. ⑪ ځکه چه د کومو ځناورو وينه چه مشر کاهن پاکترين مقام ته د گناه د کفارې د پاره وړي، د هغوي وجودونه د خيمه گاه نه بهر سوزولې کيږي. ⑫ ځکه خو عيسی هم د خپلې وينې په وجه د اُمت د

پاکولو د پاره د ښار د دروازې نه بهر تکلیف وزغملو. (۱۳) نو راځئ چه د هغه په سپکاوی کښې شریک شو او خیمه گاه نه بهر هغه له لار شو. (۱۴) ځکه چه دلته زمونږ یو ښار هم قائم پاتې کیدونکې نښته بلکه مونږ د راتلونکي ښار په لټون یو. (۱۵) او مونږ د مسیح په وسیله همیشه د خدائې په ثنا کولو د شکر گذارئ قربانی پیش کړو، ځکه کله چه مونږ په خپلې ژبې سره د هغه د نوم اقرار کوو نو دا د خدائې د پاره یوه نذرانه ده. (۱۶) نیکی او سخاوت مه هیروئ ځکه چه خدائې په داسې قربانو خوشحالیږی.

(۱۷) د خپلو مشرانو خبره منئ او د حکم تابعداری ئې کوئ ځکه چه هغوی ستاسو د روحونو د فائدې د خاطر د هغوی په شان بیدار اوسی چا ته چه به حساب ورکول وی، د پاره د دې چه هغوی په خوشحالی دا کار وکړی نه چه په خفگان، ځکه چه په داسې حال کښې به ستاسو د پاره هیڅ فائده نه وی.

(۱۸) زمونږ د پاره دعا کوئ ځکه چه زمونږ یقین دې چه زمونږ ضمیر پاک دې او مونږ په هر څه کښې په نیکی ژوند تیږول غواړو. (۱۹) زه دا نصیحت تاسو ته ځکه کوم چه تاسو دعا وکړئ چه زه تاسو ته زر بیا درشم.

برکت او آخری سلام

(۲۰) مالک عیسی چه د گډو لوئې شپونکې دې چه هغه د خپلې وینې په وسیله د تل وعده تړلې ده، هم هغه خدائې چه د سلامتئ سرچینه دې، له مړو نه بیا ژوندې پورته کړو. (۲۱) اوس هم هغه خدائې تاسو په هره خبره کښې تیار کړه چه د هغه مرضی پوره کړئ، او هر څه چه هغه خوښوی د عیسی مسیح په وسیله هم هغه په مونږ کښې پیدا کړی. د هغه حمد و ثنا د تل تر تله وی. آمین.

(۲۲) ائې وروڼو! زه تاسو ته زاری کوم چه د دې کلام د نصیحت زغم ولرئ ځکه چه ما تاسو ته په لنډو ولیکل. (۲۳) زه تاسو ته وایم چه زمونږ ورور

تیموتیوس آزاد شو. که هغه زر راغی نو زه به د هغه سره تاسو ته ملاقات له درشم.

﴿۲۴﴾ خپلو ټولو مشرانو او ټولو پاکانو ته سلام ووايي. د اټلي ایمانداران وروڼه درته سلام کوي.

﴿۲۵﴾ او په تاسو ټولو د فضل وي، آمین.